

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XI. ÉVFOLYAM 1. SZÁM – 2017. JANUÁR 8.

„Meghívás az életre” - 2. rész

Dátum szerint ugyan véget érte az „Irgalmasság szent Éve”, valójában azonban Isten szeretete által, amely állandóan áradt és árad a világra, nem is lehet időbeli korlátok közé „szorítani”, hiszen végig az egész üdvörténeten - kezdetektől fogva látható! - Ennek köszönhető, hogy a bűnbeesés után Isten „azonnal” Megváltót ígér; ennek köszönhető, hogy a készséges emberek közül vannak Kiválasztottjai és ennek köszönhető Atyai gondoskodása is, amikor választott nép számára parancsokat ad. Nem az a nagy dolog, hogy a pusztában gondoskodik számukra ivóvízről, kenyérről; „erős karral és kiterjesztett kézzel” vezeti őket, hanem, az, hogy „örök időkre szóló” parancsokat ad nekik és ezek a parancsok ma is léteznek, nem kell rajtuk „módosítani!” – Lelki Könyvünk újabb fejezete ezeket tárja ugyan elénk: „Az Újszövetség főparancsa így szól: Szeresd Uradat, Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből, minden erődből és teljes elmédből; felebarátodat pedig, mint önmagadat!” (Lk. 10,27) - tudjuk azonban, hogy az Úr Jézusnak ez az „összegező válasza” akkor hangzik el, amikor egy törvénytudó megkérdezi Tőle: „Mester, melyik a legfőbb parancs a törvényben?” – Mondhatjuk, hogy ezek már meg voltak, az Úr Jézus csak hangsúlyozottan mintegy „aláhúzta” a lényegét. – Ezek értelmében „azért fontos ezt a parancsot átgondolni a lelkiismeretvizsgálatnál:

- mert mások szeretetének elfogadása és a szeretet gyakorlása **személyiséged** kibontakozásának alapja,
- mert a szeretet saját **boldogságod** forrása.
- mert a szeretet cselekedetekben való gyakorlása az **utolsó ítélet** mércéje (Mt. 25,31) Jöjjetek Atyám áldottai, éheztem és ennem adtatok...vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot!

Ahogy a fény hét színre bomlik, ugyanúgy fel lehet bontani a szeretet-parancsot is hét szabályra, amelyet Jézus mondott:

- 1.) Aki nem mond le arról, ami je van, nem lehet az én tanítványom! (Lk. 14,33)
 - 2.) Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát; vegye föl keresztjét és úgy kövessen engem! (Lk. 9,23; Mk. 8, 34)
 - 3.) Ha nem lesztek olyanok, mint a gyermek, nem mentek be a mennyek országába!
 - 4.) Aki atyját vagy anyját jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám! (Mt. 18,3)
 - 5.) Aki nem születik vízből és Szentlélekből, nem mehet be Isten országába! Újjá kell születnetek! (Jn. 3,5)
 - 6.) Ha valaki nagyobb akar lenni, legyen a szolgátok! (Jn. 13,15)
 - 7.) Ha nem bocsátok meg az embereknek, Atyám sem bocsátja meg bűneiteket! (Mt. 6,15.)
- A teljes szívvel és minden erővel való istenszeretet fölülmúlja a

bűnbe esett ember szeretet-képességét. Akaratunk annyira „rosszra-hajló”; gondolkodásunk annyira önző, hogy lehetetlen számunkra a teljes szívvel való szeretet megvalósítása. Jézus azért küldte el a Szentlelket, hogy képesek legyünk a szeretet főparancsa szerint élni.

Az Ószövetségi tízparancsolat elmondja, hogy milyen legyen a kapcsolatunk Istennel és mit nem szabad cselekedni embertársainkkal. A „parancsolat” szó pontosabb fordítása az eredeti héber szerint jó tanács, ajánlás, segítség. (Mi itt meghívásként használjuk.) Az, amit egy szerető atya mond a fiának, aki hosszú útra indul: „fiam, azt tanácsolom, hogy ezen az úton menj, ha el akarod érní célodat!” Vagy: „Meghívlak, jöjj velem, én megmutatom az utat, és segíték neked, hogy elérjed célodat!”

Isten szabadnak teremtette az embert. Senkit sem akar kényszeríteni, hogy az Ő Országába lépjen. Annál inkább nem, mert az az Ország, amit Ő készített a világ kezdetétől fogva (Mt. 25,34) olyan boldogságot ad, amit el sem tudunk képzelni: Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik szeretik Őt! (1. Kor.2,9) – ha elhatározod, hogy ebben az Országban akarsz örökre élni, akkor Isten megmutatja neked az utat. Így született meg a 10 parancsolat, mint 10 segítség az élethez vezető úton.

- 1.) Uradat, Istenedet imádd és csak Neki szolgálj!
- 2.) Istennek nevét hiába ne vedd!
- 3.) Megemlékezzél arról, hogy az Úr naját megszenteld!
- 4.) Atyádat és anyádat tiszteld!
- 5.) Ne ölj!
- 6.) Ne paráználkodj!
- 7.) Ne lopj!
- 8.) Hamis tanúságot ne szólj felebarátod ellen!

9.) Felebarátod feleségét ne kívánd!

10.) Se házát, se mezejét, semmiféle tulajdonát ne kívánd!

(A protestáns testvérek az első parancsot ketté vették; az utolsó kettőt pedig egybekapcsolták, a Biblia alapján.)

Az Ószövetségi parancsok a természeti törvények megfogalmazásai. Minden ember természetébe bele vannak írva. Tetteink erkölcsi értéke annál nagyobb, mennél inkább az Isten iránti szeretetből tesszük meg, amit a parancsok előírnak.

Az Újszövetségben sokkal többről van szó! Elynyertük a Szentlelket, Jézus lakik a szívünkben, új teremtménnyé lettünk. Itta cél maga Jézus lett! Az Ő követésével, a Benne való hittel teljesítjük az Atya akaratát. Az Újszövetség a kegyelem vallása: Isten Maga jön felénk, hogy újjáteremtse és Lelkét adja nekünk. Ezért itt az alapvető lelkiismereti kérdés az, hogy mennyire élő a **Jézussal való kapcsolatunk!** mondja Katona István Atya. – Köszönjük neki az atyai tanítást és biztatást!

A-év: Advent 2. Vasárnapja – 2016. December 04.—Mai gondolkodásunkat Keresztelő Szent János prédikációja alakítsa: „*készítétek elő az Úr útját; egyengessétek ösvényét!*...” – Az úttal kapcsolatban egy régi történet jut az eszembe – filmet is készítettek róla: Robog az úthenger címmel. – Ebben a főhős: Józsi megunja, hogy falujában nincs egy tisztességes út, ezért elhatározza, hogy az útépitéshez szerez egy gőzhenget. Messze a falutól talál is egyet és boldogan vezeti haza – mondván: otthon már nagyon várják. – Útközben azonban sok kalandja keletkezik, a lényeg az, hogy tegyék fel, hogy fáradása nem volt hiábavaló, tegyék fel, hogy elkészült a „megálmodott” út! – Azon az alapon, hogy semmi sem tart örökké, azt is tegyék fel, hogy hol van már az az út! – Mi lett vele? – Nem kellett-e többször, akár sokszor felújítani? – Most, amikor Keresztelő Szent János gondolataihoz akarunk csatlakozni, boldogan mondhatjuk, Ő olyan útról beszél, ami nem akármilyen; az örökkévalóságba vezet, de már itt a földön élvezhetjük áldásait, mert olyan valaki mondja el a lényegét, Aki az Atya küldöttje, aki „*jön, hogy a bűntől megtisztítsa a világot!*” – Aki azt mondja Magáról: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet!*” – Ő a Megváltó és Üdvözítő, Jézus Krisztus. Ő az, Akiről az Olvasmányban így beszél Izajás próféta: „*Az Úr Lelke nyugszik Rajta: a bölcsesség és az értelem lelke; a tanács és az erősség lelke; a tudás és az Úr félelmének lelke s az Úr félelmében telik öröme.*” – Csodálatos világot „rajzol elénk a próféta az Ő nyomán, szinte elképzelhetetlen, de aminek következtében könnyen elképzelhetjük: „*sehol sem ártanak, nem pusztítanak szent hegyemen, mert a föld úgy tele lesz az Úr ismeretével, mint ahogyan betöltik a vizek a tengert.*” (Iz. 11, 1-10) – Elengedhetetlen ez minden ember számára, hiszen „*az emberiség örök problémája az irigység, a versengés, a gyűlölködés, a békétlenség és a háború*” írták ezt már évtizedekkel ezelőtt és sajnos ma is időszerű, sőt újabb és újabb problémákkal soka-sodtak a mindennapok terhei. Manapság már ki kell mondani, „*az evilági elfoglaltságaink is akadályozzák találkozásainkat a Jóval!*” – Mennyi józan belátásra van szükség, hogy tévútra ne tévedjünk, hogy jámi tudjunk a megismert igazságok útján! – Abban a „szerencsés helyzetben” vagyunk, hogy mindez nem okozhat különösebb nehézséget, hiszen Isten szeretete mutatja a helyes irányt, jó utat jelöl ki számunkra, csak komolyan kell venni, hogy itt az ideje felismerni és önmagunkat „rávezetni” a jó útra! – Hiszen „*Jézus azért jött, hogy tüzet hozzon a földre* (nem tűzvést, hanem a jóért való lelkesedés tüztét!), *hogy lelket öntsön belénk az Isten Lelkéből, tüzet az Isten szívéből. Új emberre kell lennünk, s új szívvel dicsérünk Őt és hálát adni Nekik!*” – El kell jutnunk arra a felismerésre és komoly tennivalóra: „*hogy a földi dolgokról okosan gondolkodjunk és az égiekhez ragaszkodjunk!*” – Így, ha érdemeink elégtelenek is, Isten megbocsátó szeretete által tudunk tetszésére élni és nem élünk hiába; olyan úton járhatunk, amit nem lep be a gaz, ami nem a semmibe vezet!

Advent 3. Vasárnapja – December 11.—„Jónak lenni jól” – halljuk naponta, naponta többször is – és amikor ezt ismételtetjük, gondolunk kell arra, hogy ez a gondolat már évszázadok, évezredek óta az Isten szándéka az emberrel. – Ő sokat „fáradozott” és „fáradozik” azért, hogy ez a mindennapokban természetes legyen mindenki számára. – Napjainkban ez úgy nyilvánul meg, hogy adakozunk; hívjuk az adomány-vonalat, de az Ünnepek elmúltával, mint minden évben, minden „visszazökken” a maga megszokott állapotára. Ilyenkor jut eszembe Katona József Bánk bánjának Tiborc panasza, aki az adomány nyomán így beszél: „*szép pénz, de vajon adsz-e minden szükölködőnek?*” – Egy Valaki tudja ezt megoldani végérvényesen, az Isten, Akiről így beszél a mai szentmise Olvasmányában Izajás próféta: „*Maga az Isten jön el, hogy szabadulást hozzon nektek!*” – *Akkor megnyílik a vakok szeme, és a süketek füle hallani fog. Ug-rándozik majd a sánta, mint a szarvas, a némák nyelve ujjongva ujjong!*” – A 145. Zsoltár is így imádkozik: „*az Úr megnyitja vakok szemét (...) az Úr szereti az igaz embert (...) az Úr támogatja az árvát és özvegyet; elpusztítja a gonoszok útját...*” – Az Evangéliumban pedig Keresztelő Szent János biztatására ez kérdésre Maga az Úr Jézus válaszol: „*menjetelek és adjátok tudtul Jánosnak mindazt, amit láttok és hallotok: a vakok látnak, a sánták járnak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek pedig hirdetik az örömhírt...*” – Biztos, hogy Keresztelő Szent János nem azért küldte tanítványait Jézushoz, hogy a maga bizonytalanságát eloszlassa, Ő ugyanis tudta, kicsoda Jézus Krisztus! – Erről később helyen olvashatunk az Evangéliumokban : pl. Ő mondja Jézusról: „*Ime, az Isten Báránya! Ime, Aki elveszi a világ bűneit!* (Jn. 1, 29) – Az Ő kérdése nyomán válik nyilvánvalóvá, hogy „*miről lehet felismerni a Megváltót?* – *Jóságáról és szeretetéről*” – Aki nem meg el érzéketlenül és részvétlenül a szenvedő ember mellett: *segít, gyógyít, örömet hirdet.*” – Érdemes elgondolkozni azon, hogy a „jónak lenni jól” gondolat azokat „ragadja meg”, akik lelkiileg fogékonyak rá, legyenek bárkik. – Lehet, hogy nem vallásos megfontolásból lesznek „jószerűek”, de a kérdés gyökere és a nemes indíték mégiscsak Attól ered, Aki maga a jóság és ebből juttat sokaknak, hogy ez a szándék „eluralkodhasson” a világon. – Mennyivel más ez, mint az a magatartás, aminek következtében számolatlanul költenek pénzt, áldoznak jól energiákat, csak azért, hogy ártsanak! – Akire Keresztelő Szent János rámutat, Attól megtanulhatjuk, hogyan kell meglátni mások szükségét, meghallani a segítség-kérést; meglátni a helyes tennivalókat; ujjongani a jó győzelme felett... Ő Az Kinek „születése nagy napjára elérkezve örvendező lélekkel, áhítatosan ünnepehetünk!” – Legyen Ő az erőforrásunk ahhoz, hogy Boldog Rupert apanya gondolatait megértjük és meg is valósítsuk: „*Uram, az történjék velem, amit akarsz, s úgy történjék, ahogyan akarod, csak segíts, hogy megértsem akaratomat!*” – *Uram, amikor akarod, akkor van a cselekvés ideje; s amikor akarod, mindig kész vagyok...!*”

Advent 4. Vasárnapja – December 18.—A világtörténelem folyamán sok ember volt már, akik készségesen figyelték és követték az isteni „jeleket”, mondhatjuk: figyelmeltetéseket. – Ezek nemcsak nekik, hanem mindazoknak a javára váltak, akik látták, hallották, tapasztalták készségüket, hiszen Isten áldása járt a nyomukban. – Voltak olyanok is, akik „nem foglalkoztak” ilyen dolgokkal – tudatosan vagy „akaratlanul” „*megkeményítették szívüket.*” – Ilyenekről beszélt az Úr Jézus, amikor kifogásolta kora egyes embereiben, hogy „*az idők járásából következtetni tudnak*” a majdan bekövetkező dolgokra, ugyanakkor „*nem ismerik föl látogatásuk idejét.*” – Az ilyen esetekre mondhatjuk, nem éltek a kínáló, nagy lehetőségekkel. – Sajnálattal kell megállapítanunk, az ilyen esetek vannak többségben és a szép példák a kisebbségben, mintha a „helytállás” kivételesnek számítana. – Nem követendő példaként áll előttünk az Olvasmányban Acház király „esete”. – Neki ugyanis az Isten jósága felajánlja „*kérj magadnak jelet az Úrtól, a te Istenedtől, akár az alvilág mélységeiből, akár felülről a magasból!*” – Mondhatjuk azt is, hogy a király nem volt kíváncsi Isten jelére; ő ugyan azt mondta: „*nem kérek jelet, és nem kísérek az Urat!*” – a későbbiekben azonban kiderül, miért mondja a Próféta: „*halljátok, hát Dávid háza! Nem elég nektek, hogy próbára tesszitek az emberek türelmét, még az én Isteneim türelmét is próbára tesszitek!?*” – a király ugyanis nem hatódott meg az Isten jelen; sem azon, hogy a Jel annyit jelent: „*velünk az Isten!*” – Bizonyára a lényegét nem értették és sokan ma sem értik: „*a nagy Isten jeleket küld az emberiségnek, hogy megismerjék Őt, akarát és szeretetét. E jelek az égre mutatnak. Reményt gyűjtenek az emberek lelkében, s elvezetik az embert az Istenhez.*” – A készséges ember imádkozik, amint a szentmise könyörgése is mondja, és akár naponta az „*Úr angyala*” imádságában sokan mondjuk: „*öntsd lelkünkbe szent kegyelmedet!*” – Csodálatos folyamat alakulhat ki ennek nyomában: pl. amint Szent Pál mondja a Szentleckében: „*örömteli az üzenet: Isten mindenkit kiválasztott és meghívott az örök életre!*” – Szent József „esete” mutatja, hogy emberileg mennyire megvalósítható a készséges „odasimulás” Isten jóságos kezéhez; akarunk igazítása az Ő akaratahoz! – Ő ugyanis „*Isten megváltó művében a csendes, hűséges szolga.*” – *Vállalja az atyaságot, pedig nem Ő a Gyermekek apja – imájával, munkájával és gondoskodásával közreműködik Isten tervének megvalósulásában. S mindezt nem kényszerből teszi!*” – Mondhatjuk: kapott Jelet az Istentől és ez elég volt Neki, Nem igényelt mást – követte – nem figyelt másra, elég volt Neki, amit az Istentől kapott; sokszor nagy a kísértés, hogy mindenre és mindenre figyeljünk, csak az Istenre nem; a mai nap üzenete legyen számunkra az, hogy legyen bármi érdekes, látványos, a legfontosabb az, hogy Isten legyen a Minden mindenben! Ő Szentfiát ajándékozta nekünk, hogy vezessen a megtérés és a bűnbocsánat útján! – Nélküle ugyanis: „*minden fáradozás hiábavaló!*” – Nélküle „*minden mű halálra van ítéelve!*” – Ő az igazság Tanítója; Ő az igazi Jel!

Szentkarácsony Ünnepe – December 25.—Karácsonyi szeretettel köszöntök mindenkit és szívből kívánom a jóságos Istenről, hogy mindenki érezze meg a Karácsony lényegét és mindazt, amit az ember számára a Karácsony kell, hogy jelentsen! – Egy kis versrészlet jut az eszembe; eszerint: „*Szentkarácsony éjjel Jézus született; kicsiny jászolához gyertek, gyerekek! Mondjunk Neki az angyallal, imádságos víg dallal szép dicséretet!*” – Ez jelentse az igazi örömet, amikor tudatosodik bennünk Isten emberszerető jósága, hogy ajándékol adja Egyszülött Fiát, hogy éljünk Általa! – Valóban az történt, hogy megnyílt az ég és harmatozta ránk Áldását. – Őseink ezt megérezték, amikor így énekeltek az 1651-ben már leírt énekekben: „*Az angyal énekel, tekintis az égre fel! Napvilágos lett az ég, meghasadt az ég, és a Második Személy most a földre lép!*” (SzvU. 16.sz ének) – Megható a betlehemi jelenet a barlanggal, jászollal, pásztorokkal, bárányokkal... a lényeg azonban az, hogy „*leszállt között az ég Királya, kicsike karját felénk kitérte...*” Ugyanezt a gondolatot fejezi ki egy másik karácsonyi ének is (SzvU. 32.) amikor ezeket mondja: „*Üdvözlégy, Kis Jézus, reménységünk, Aki ma váltságot hoztál nekünk; meghoztad az igaz hit világot, megnyitád Szent Atyád Mennyországát!*”

Az Isten áldása így száll le földünkre; így áldja meg mindennapjainkat. Így nyílik sok-sok lehetőség számunkra a jóra, szépre, egyre tökéletesebbre. – A jósándékban és a jóra való törekvésben szép példaképeket is látunk a szent Szövegekben: látjuk az alázatos Szűzanyát, amint mondja: „*az Úr szolgáló leánya vagyok, legyen velem szavaid szerint!*” – látjuk Őt, amint világra hozza Üdvözítőnk zord körülmények között és „pólyába takarja és jászolba fekteti”, látjuk az készséges Józsefet, aki felvállalja a Szent Családban a gondoskodó, aggódó családfő szerepét; engedelmesen megy Betlehembe a császári parancs értelmében és gondoskodik a Rábízotokról, amikor „nem kapnak helyet a szálláson”, látjuk az angyalokat, amint hirdetik az örömhírt „dicsérik és magasztalják Istent” énekekkel; látjuk a pásztorok buzgótságát, amint félretéve a nyájért való aggodást, „sietve mennek” látni a dolgokat, amiket az Úr hírül adott nekik és utána is örömmel beszélnek mindenkinek arról, amit láttak és hallottak... – Ezek a példaképek egyben biztatást is adnak, hogy mi is legyünk hozzájuk hasonlóak! – Ők sem születtek hősöknek, azokak lettek! – A Szűzanya is „zavarba jött” az angyali üdvözléssel; Szent József is küzdött lelkiileg, mire végül is engedelmeske-

(Folytatás a(z) 3. oldalon)

dett; a pásztorok is „megjédtek” – ennek ellenére az Isten szeretete áradt a világra, áradt kiválasztottjaira és vezette őket a számukra kijelölt örömök felé. – Ma is így van, az Isten jósága most is áradni akar a világra – emberek által és így akarja bizonyítani, hogy „Istennél semmi sem lehetetlen!” – „Akarja, hogy Színe elé álljunk és hódoljunk Nekik!” - Köszönjük meg bizalmát, köszönjük meg és háláljuk meg emberszerető jóságát!

Évvégi hálaadásra – December 31.—Hálás szívvel megköszönjük a jó Istennek, hogy itt lehetünk és hálát adhatunk Neki az elmúlt év eseményeiért! – Az ezüstmisés „jelmondatom” jut most az eszembe, amikor egy ifjúsági ének sorait idéztem: „*hálát adok, hogy hálát adhatok; hálát adok, hogy megbocsátsz; hálát adok, hogy új útra vársz!*” – Eszembe jut, hogy kispap koromban egyszer sítúrára szerveztek be, holott soha életemben addig nem sieltem. Boldogan mentem - nem is gondoltam, hogy milyen lesz – látatlanba könnyűnek tűnt. Kiderült azonban, hogy semmi nem olyan egyszerű. Alig tudtam „lábra-állni”, elindulni még kevésbé. Elég sok idő telt el, amíg nagy nehezen pár métert tudtam „baj nélkül” csúszni. – Egyszer elindultam ugyan, de megállni nem tudtam és „mindenen keresztül” mentem – többek között egy óriási gödörbe is, ahol igen nagy sziklák voltak jobbról is, balról is. Ide senki nem ment addig; minnek is ment volna, hiszen a sziklák miatt teljesen alkalmatlan volt – így a frissen esett hó „érintetlen” volt. – Nagy nehezen a gödör másik oldalán tudtam megállni, ahol a talaj már emelkedőben volt. – Kifelé jövet láttam a nyomomat és azt is, hogy milyen veszélyek közepette értem le. – Nem győztem hálálkodni a jó Istennek és azóta is hálálkodom, hogy az ijedtségen kívül semmi bajom nem történt. Valami módon így érzem, hogy év végén hálát adunk a jó Istennek, hogy, ahogyan a Költő mondja: „*annyi baj és oly sok viszály után*” itt lehetünk! – Mennyi minden nehezítette a mindennapokat és, akár „kárvallottak” is lehettünk volna, de hála Neki „túléltük!” Az ezüstmisés szövegre gondolva pedig jusson eszünkbe, hogy nemcsak az lehetséges, hogy „hálát adhatunk”, hanem úgy tűnik legalább is, hogy a jó Istennek még terve vannak velünk, amiket „be kell teljesítenünk!” – Az, hogy még élünk és itt lehetünk, bizonyára azt is jelenti, hogy „új utakra vár” bennünket. – Időt és alkalmat ad, hogy hivatás-szerűen alkalmas eszközei lehessünk. - Újból és újból hív bennünket valamire, ami szép és jó és, hogy nemesedjünk általa és a körülöttünk lévő környezetünk is – az egész világ is!
A mai napon hálálkodunk azért is, hogy van szép Templomunk, ami a mai napon „töltötte be” a 265. évét. – Hálával gondolunk az építőire, a szolgáltatóra, azokra, akik azóta is „gondját viselték” és a mai napig is „gondját viselik!” – A jelenre is, amikor nyugodt lélekkel mondhatjuk – nem túlozunk, hogy ez a Templom az Egyházmegye gondozott Templomai között szerepel. – Nagyon köszönjük Mindenkinak a fáradozását, áldozatát, minden segítségét, amikkel hozzájárultak ezekhez az eredményekhez! – „Isten fizessen meg mindenkinek mindent!” – Adja, hogy az új esztendőben is és azután is tudjunk hálásak, áldozatkészek és a jóságos Istennek „alkalmas eszközei” lenni!

Az új esztendő küszöbén

Az életünk legyen bármilyen tarka-barka,
Csak fölfelé kunkorodjék az újévi malac farka.
Annyi pénzünk legyen, mint hal a tengerben,
De jusson belőle minden szegény embernek.

Kerüljenek minket az ártó szellemek,
Pusztító viharok és háborús félelmek.
Céljaink legyenek egyenesek ahová eljutunk,
Ne tűnjön fárasztónak az odavezető utunk.

Legyen az életünk mesésen egyszerű vagy bonyolult,
A sikerekhez vezessen simára kövezett út.
Nincs nehéz erőpróba, amit le nem győzhetünk,
De erős akarattal, kitartóan kell küzdenünk.

Mindig csak előre, hátra sose nézzünk,
Merengni a múlton csak veszített reményünk.
Tegyük jót másokkal, amit erőnkől tehetünk,
Egészségtől, nemes tettvágytól duzzadjon kebelünk.

A mi jó Istenünk bő termést küldjön ránk,
Hogy sosem legyen üres az éléskamránk.
Adjon a mi Teremtőnk sok bájos, okos unokát,
Aki szeretik, tisztelik a szülőket, mamát, papát.

Otthonunkban a boldogság verjen örök tányát,
Hogy tiszta szívvel mondhassuk el a hálaadó esti imánk.
Hit, Remény, és Szeretet lakozzék az emberek szívében,
Mindezt kívánjuk Urunk az új esztendőben!

Alsónémedi, 2017. január 1.
Surányi Lászlóné
ny. tanár

Egyházközségünk statisztikai adatai a 2016. évről

- 1.) Keresztelés volt Templomunkban 15 – 5 kisfiú 10 kislány – 8 kisgyermek származik egyháziilag rendezett házasságból; 3 kisgyermek polgári kötésből; 4 kisgyermek szülei sem egyházi, sem polgári házasságot nem kötöttek.
 - 2.) Elsőáldozó volt 21 gyermek – 14 fiú és 7 kislány
 - 3.) Hittanosaink száma: óvodában 25 kisgyermek – Iskolában 169 tanuló – ifjúsági Csoportban 35 fő.
 - 4.) Esküvőt tartott 3 pár – 1 pár vegyesvallású
 - 5.) Szentáldozások száma: 7500 fő.
 - 6.) Elsőpéntekeseink száma (látogatások) : 62 eset.
 - 7.) Betegek kenetében részesültek (itt a Templomban) : 45 fő.
 - 8.) Temetések száma: 29 fő – férfi: 16 – Nő: 13
- Életkor szerint: 40 év >: -- 40-50 között: 1 – 50-60 között: 2 - 60-70 között: 3 - 70-80 között: 11 – 80-90 között: 11 – 90<: 1 – a szent útravalóval ellátva: 10 - ellátatlan 19 testvérünk.

Pénzügyi dolgainkban „dióhéjban” mondva: hála Istennek panaszra nincs okunk! – Az elmúlt évek erőfeszítéseiről és eredményeiről a *Szent Kereszt újságunk* különkiadása részletesen beszámol - ezekért az eredményekért köszönetet mondunk Mindenkinak! (a Váci

Püspökségnek; az Önkormányzatnak; a kedves Testvéreknek – névszerinti és név nélkül adakozóinknak; a Szakembereknek, akik munkájukért „méltányosabban” számoltak és ezzel is adakoztak!) – Templomunk megszépült külseje legyen szép „színfoltja” a Település 950. éves Ünnepeinek!

Az élet nehézségek közepette is zajlik – ezért a külsőleg megújult és megszépült Templomunkat szeretnénk belülről is megszépíteni! – Sokan vannak, akik még a régi festésre is emlékeznek – nekik mondom el, hogy külön kéréssem volt a Tervező felé, hogy a régi fényképeken látható formákat dolgozza be az újak közé, hogy „örömtől dobbanjon meg” mindazok szíve, akik még a régit is látták! – Hivatalos ügyek is folyamatban vannak a leendő munkák érdekében - és terveink szerint hamarosan kezdődnek az előzetes munkák. Ennek értelmében a ma még erősen vizesedő lábazatot szeretnénk „felújítani”; a falon kívüli vezetékeket „vakolat alá” helyezni és az egészét szép, új festéssel „ellátni.” – Biztos, hogy sok porlással és szokatlan jelenséggel járnak majd mindezek, amikért már előre is elnézést kérünk, de gondoljunk a szép végeredményre! – Az eddigiekben már kaptunk áldozatkész Testvérektől pénzbeli segítséget - ezeket hálásan köszönjük! – Bízunk benne, hogy erőfeszítéseinket mindenki megérti és jónak találja. Amennyiben tudnak a kedves Testvérek továbbra is segíteni, hálásan megköszönjük és Isten áldásáért imádkozunk számukra érte! –

Pekker Imre plébános

TERMÉNY- ÉS TARTÓS ÉLELMISZER GYŰJTÉS a Váci Egyházmegye kispapjai számára 2016-ban

Egyházközségünk idén is megrendezte, november 26-27-én a hagyományosnak mondható tartós élelmiszer és terménygyűjtést a Váci Egyházmegye kispapjai számára.

Köszönjük szépen a felpakolást és a szállítást Bai Zoltánnak, Kiss Bélának, Surányi Szilárdnak, Varga Frigyesnek és Végh Balásznak.

Köszönjük Varga Frigyesnek és családjának, hogy ismét vállalták a gyűjtés lebonyolításával járó áldozatot!

Isten fizesse meg!

Valamint köszönet az adományozók-

**nak, kiknek névsorát, valamint az össze-
gyűlt adományok listáját itt közöljük.**

Adományok:

száraz tészta	12 kg
cukor	460 kg
liszt	322 kg
rizs	172 kg
olaj	242 l
burgonya	13 q
sárgarépa	13 q
zöldség	3 q
kelkáposzta	3,5 q
zeller	4 q
lilakáposzta	3,5 q
fejes káposzta	13 q
vöröshagyma	60 kg
savanyúság	27 kg

Egyebek:

ételízesítő, bab, őrölt pirospaprika, kávé, sütőtök, cékla

Adományozó neve — Utca

Amasics Zsolt	Széchenyi u
Bai Menyhért és családja	Fő út
Bai Sándor	Iskola u
Bai Zoltán	Fő út
Bálint Balázs	Liliom u
Bálint István	Haraszi u
Benkó Péter	Halászy u
Csap Anikó	Mátyás király u
Csap István	Bercsényi u
Dura Miklós	Orgona u
Györgyövcis Károly	Deák F u
Györgyövcis Miklós	Deák F u
Györfvári Imre	Haraszi u
Györfvári István	Széchenyi u
Györfvári Zoltán	Haraszi u
id. Szlovicsák Ferenc	Széchenyi u
ifj. Szlovicsák Ferenc	Kápolna u
Kerekes Miklós	Rákóczi u
Kiss Béla	Fő út
Kiss Ferencné és családja	Haraszi u

Kiss József	Kápolna u
Kiss Tibor	Haraszi u
Kiss Zoltán	Széchenyi u
Kráncz Albert	Aranyág u
Krasnyánszki Sándor	Deák F u
Marosi Károlyné	Árpád u
Márta Zoltán és családja	Budapest
Morvai Ferenc és családja	Alsóerdősor u
Morvai János	Ady E u
Morvai János	Bercsényi u
Nagy Tibor	Kápolna u
özv. Csermák Gáborné	Széchenyi u
özv. Kiss Menyhértné	Fő út
Pelsőczy Csaba	Deák F u
Pelsőczy Mónika	Deák F u
Pelsőczy Sándor	Deák F u
Sipos Imréné	Árpád u
Sokorai Józsefné	Templom u
Surányi Dezső	Haraszi u
Surányi Károlyné	Kápolna u
Surányi Miklós	Bercsényi u

Surányi Rezső és családja	Dózsa Gy tér
Surányi Sándor	Kossuth L u
Surányi Sándorné	Tulipán u
Surányi Szilárd	Tulipán u
Surányi Tibor	Kápolna u
Szlovicsák János	Akácfa u
Takács József	Szent István tér
Terebesi Zoltán	Zrínyi u
Tóth Zoltán	Aranyág u
Varga Frigyes	Fő út
Varga Pál	Ady E u
Varró Gábor	Felsőerdősor u
Végh Antal	Ady E u
Végh Balázs	Deák F u
Végh József	Dózsa Gy tér
Végh Miklós	Fő út
Végh Sándor	Kossuth L u

Az adományok 62 családnak köszönhetőek. Isten fizesse meg mindenki áldozatkészségét!

ADVENT 2016.

Advent 2. vasárnapja, 1. lelkigyakorlat, Nikodémus atya prédikációja

Az adventi első lelkigyakorlatot Nikodémus atya tartotta nekünk.

Nikodémus atya a maga közvetlen vidám modorában üdvözölt minket.

Lelkigyakorlatos beszéde a megbocsátásról szólt.

Egy vidám történettel kezdte. Elmesélt nekünk egy történetet, melyet ő élt meg. Illetve az előadásmódja volt vicces, a mondanivaló elég komoly üzenetet hordozott. Nagypénteken egyszer egy faluban vitt egy bácsit. Az utasa irányította őt, de mindig későn jelezte, hogy jobbra, vagy balra kell-e kanyarodni. Minden alkalommal kérte, hogy időben szóljon. A következő „Balra!” felkiáltásnál nagy gázzal sikerült áthajtania egy piros lámpán. Azonnal megjelent a

rendőr, félreállította. A következő párbeszéd játszódtott le:

- Milyen színű volt az a lámpa, amelyen áthajtott?

- Piros.

- Kérem a papírjait....

- Hátul van a csomagtartóban, hátra mehetek?

Ketten hátra mentek és ahogy felnyitotta a csomagtartót a rendőr észrevette a csuháját odabenn.

- Maga pap?

- Igen, ferences szerzetes vagyok.

- Akkor miért tett ilyet?

- Tudja, Nagypéntek van, egész nap gyón-

tattam. Olyan fáradt vagyok, amilyen maga még sohasem volt életében. Legszívesebben eldől-nék itt és elaludnék...

- És maga mit csinál azokkal, akik bűnt követnek el?

- Bevallják a bűnüket, megbánják én pedig azzal bocsátom el őket, hogy a Jóisten megbocsátotta bűneid, mert Isten békéjével.

Most ajándékozásra hívlak titeket. Nem a hagyományos ajándékozásra, mert azt a Sátán nagyon szereti. Ez az egyik kedvence. Amíg megkeressük a drága ajándékokra való pénzt, addig sem vagyunk együtt a szeretteinkkel, közben jól elfáradunk, vagyis utána sem lesz erőnk, időnk, türelmünk hozzájuk. Aztán amíg megszerezünk azokat az ajándékokat a zsúfolt áruházak-

(Folytatás a(z) 5. oldalon)

ban, plázákban. Ott is rengeteg bűnt lehet elkövetni az embertársainkkal. Nagyon szereti a Sátán ezt a típusú ajándékozást. Olyan ajánlok most nektek, amivel nagyon felbosszanthatjátok őt. Amit ajánlok, azt nem lehet becsomagolni szép papírba, sem díszzacskóba tenni, még igazából átadni sem lehet. én arra hívlak titeket, hogy adjatok egymásnak megbocsátást Karácsonyra. Bocsásatok meg gyermekeiteknek, szüleiteknek, testvéreiteknek, főnököknek, beosztottaitoknak, munkatársaitoknak, tanáraitoknak, diákjaitoknak.... Adjunk megbocsátást egymásnak és akkor szép Karácsonyunk lesz, kivirulnak az emberi kapcsolataink... És biztosan van mindenkinek, amit nehezen bocsát meg saját magának. És ezáltal nehezen lép túl rajta és az emberi kapcsolatainak rovására megy. Bocsássunk meg saját magunknak is. Ajándékozzuk meg magunkat is azzal, hogy megbocsátunk magunknak. Ennél szebb ajándék nem adható Karácsonyra, amikor annak születésnapját ünnepeljük, aki megbocsát nekünk. Aki meghalt értünk a kereszten és ezáltal kieszközölte a megbocsátást a Teremtő atyánál. Jézus a kereszten egyetlen embernek mondta, hogy

még aznap vele lesz a paradicsomban. A jobb latornak, egy bűnös embernek. Valamint Jézus, ott a kereszten a saját megkínzóinak a cselekedeteire is azt mondta: bocsás meg nekik atyám, mert nem tudják mit cselekszenek. Ez örök jel számunkra.

Hozott nekünk az atya egy stólát. Ezt a stólát egy idős atyától kapta. Ennek az atyának az 1956-os megtorlások sorában a mai Terror Házában, az Andrassy út 60-ban vért kellett elszennednie. Amikor Idős korában Nikodémus testvérnek adta ezt a stólát, azt mesélte, hogy benne egyáltalán nincs harag. Megbocsátott az őt kínzóknak. Nekünk is ezt kell megvalósítanunk. A minket bántóknak meg kell bocsátani. El kell választani az embertől a cselekedetét... És megbocsátani a másik embernek.

Mosolyogva figyeljük a mai olvasmányban, hogy „együtt lakik a farkas a bárányal, és a párduc együtt tanyázik a gödölyével. Együtt legelészik majd a borjú s az oroslán, egy kisgyermek is terelgetheti őket. A tehén és a medve együtt legelnek...” (Iz

Adventi gyertyagyújtás—óvodások

11,1-10) Ha ez így lenne, a bárány biztosan nem érezné jól magát azon az éjen. Csak hogy gondoljunk bele, ez a kép tulajdonképpen mi vagyunk. Ismerjük fel magunkat, mint farkas, mint bárány, mint oroslán, mint borjú, mint medve... mert mindezek mi vagyunk. Mi is tudunk lenni mindezek. És ez a kép így, ahogy a próféta leírja, akkor válik majd valóvá, ha a megbocsátás útján járva felismerjük magunkban ezeket és megbocsátással kiengesztelődünk egymás iránt.

Advent 3. vasárnapja, 2. lelkigyakorlat, Benedek atya prédikációja

Advent 3. napján, a 2. lelkigyakorlaton Benedek ferences szerzetes prédikációját hallgathattuk meg.

Az Atya a hitről beszélt nekünk. A kiinduló gondolata az az alapigazság volt, hogy a hit ajándék és titok. Kegyelemből kapjuk és látszólag nem kell tennünk, nem is tehetünk érte semmit. Ez persze ebben a formában nem igaz, hiszen több módon is próbálhatjuk mélyíteni a hitünket.

Először is szemlélhetjük, hogy mit tett Isten és ez növelheti bennünk a hitet. Végigtekintve az Ószövetségen láthatjuk, hogy mikor és hogyan lépett be Isten a választott nép történetébe, hogyan alakította sorát és ezt a saját életünkben is megtapasztalhatjuk, ha így nézünk a velünk történetekre. Olvashatunk a Szentírásban arról, hogy hogyan lépett kapcsolatba az Úr a népével a prófétaival, hogyan tapasztalták meg Őt: mint lágy szellőt, mint mennydörgést, mint halk suttogást.

A hit közösségben való megélése szintén hozzájárulhat hitünk növekedéséhez. A közösség megtartó ereje, a megéléseink megosztása, mások példája nyomán is egyre mélyebb megtapasztalásokhoz juthatunk.

A hitből fakadó cselekedetek szintén nagyon fontosak. Mennyi történetet ismerünk, hogy valaki elkezdte Krisztust követni a jócselekedetekkel és ez segítette őt a megtérésben. Ez lehet bármiféle szolgálat, melyben megtapasztalhatjuk Istent és segít elköteleződni mellette.

Érdekes módon a hittel szembeni cselekedeteink is segítségünkre lehetnek. Az, hogy rossz társaságba keveredünk, hitünkkel ellentétes filmet nézünk, könyvet olvasunk. Hiszen a hitünk azáltal is gazdagodhat, ha azzal szembesülünk, azt éljük meg, ami nem aszerint való és pont ez fordít vissza, ez erősít meg minket. Kétkedni, kérdéseket feltenni nem tilos. Ezt üzeni a mai Evangélium is.

Fontos, hogy tanuljunk a hitünkről. Felnőttként is folyamatosan. A hittan nem csak gyerekeknek való. A hittételeink, egyházi tanításainak elsajátítása kötelezettség megbérmált, felnőtt keresztényekként. És utóljára, de nem utolsó sorban imádkozunk hitért, hitünk mélyüléseért.

A mai Evangéliumban (Mt 11,2-11) Keresztelő János felteszi azt a kérdést, hogy „Te vagy-e az, akinek el kell jönnie, vagy valaki mást várunk?” Keresztelő János, aki az egyik legnagyobb alakja a Szentírásnak. Ő az, aki rámutat az Úrjézusra. Még is kételkedett, kérdéseket fogalmazott meg. Hiszen még a tanítványait is elküldte, hogy segítsenek iránymutatást kapni Jézustól. Ez azt jelzi számunkra, hogy nem baj, ha mi is kérdezzünk,

néha akár kételkedünk. Merhetünk kérdéseket feltenni. Jézus azonban nem válaszolja meg egyértelműen Keresztelő János kérdését. Nem egyértelműen azt válaszolja, hogy igen én vagyok. Nyilván ez lenne a legmegnyugtatóbb, de Jézus nem ezt mondja, hanem rámutat a cselekedeteire, amit tett, ami történt általa az emberekkel. Ezt kell nekünk is látnunk. Hisz „Asszonyok szülőttei között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál! De még önála is nagyobb az, aki a legkisebb a mennyek országában.”

Advent 4. vasárnapja, 3. lelkigyakorlat, Nikodémus atya prédikációja

Nikodémus atya megosztotta velünk, hogy az első alkalommal mondott prédikációjával kapcsolatban milyen tapasztalatra tett szert időközben. Akkor a megbocsátásról beszélt, hogy adjunk megbocsátást embertársainknak karácsonyi ajándékként. Úgy,

hogy ők ne is tudjanak róla. Csak mi magunk és az Úristen. December elején rossz helyen parkolt és ezért megbüntették. Amikor visszatért az autójához, ott találta a kis piros csomagot, amiben a büntetési csekk volt. Nagyon csúnyákat gondolt magában és haragudott a rendőrré, hogy miért kellett épp ott járnia. És akkor eszébe jutott a saját prédikációja, amikor itt mondott nekünk, és az, hogy a Jóisten hogy is ad nekünk

leckét, hogyan tesz próbára minket épp azzal kapcsolatban, amit előtte hirdettünk. Ekkor nagyon magába szállt az atya és átjárta a tanítás igazsága, és „megbocsátott” a rendőrnek. Így kell nekünk is észrevennünk az alkalmakat, amikor ily módon szól hozzánk az Úr.

Ezután egy történetet hallgathattunk meg. Egyszer, amikor már frissen szentelt pap

(Folytatás a(z) 6. oldalon)

volt, hazalátogatott a szülőfalujába. Ott, amikor leszállt a buszról a kántor Mari néni megszólította: „Te fiam, hogyan lehet az, hogy én már évtizedek óta imádkozom azért, hogy a fiam pap legyen és az Úristen nem hallgatózott meg? Ebbe nem olyan régen gondoltam bele, amikor a fiam a minap hazalátogatott és megállt az autójával és kiszállt a feleségével és a két gyermekével. Akkor azt gondoltam, hogy elég bolond dolog tőlem azért imádkozni, hogy pap legyen a fiam, hiszen látható, hogy ő már más hivatást választott, a házasságot és az apaságot.”

„Az atya mesélte, hogy ekkor beléhasított a gondolat, hogy lehet őt azért szólította el az Úr papnak, mert ez az asszony az ő falujában papért imádkozott. Ezért azt kérte tőlünk Nikodémus atya, hogy előző alkalommal azt kérte, hogy adjunk megbocsátást ajándékba. Most pedig azt kéri tőlünk, hogy imádkozzunk papokért, papi hivatásokért. Kérte, hogy imádkozzunk azért, hogy a

családunkból hívjon el valakit az Úr. Képzeld el, milyen érzés lenne, ha testvérünk, gyerekünk vagy családunk bármelyik tagja pap lenne. Gondoljunk ebbe bele és egészen konkrétan próbáljuk elképzelni: mit mondanánk neki, mit éreznénk. Nagyon fontosnak tartotta az atya elmondani nekünk, hogy bár azt gondolhatjuk, hogy a papok szomorú emberek, hiszen egyedül élnek, cölibátusban. De atya úgy

fogalmazott, hogy ő, mintegy nagykövetként kötelességének érzi elosztani ezt a tévhitet. A papi hivatás az egyik legcsodálatosabb hivatás a földön, a Mennyszázont szolgálják a papok. És ez a szolgálat igenis vidámságot és boldogságot ad. A pap a postás, aki közvetíti a Jóisten és az emberek között. Közvetíti Isten kegyelmét.

Kérte az atya, hogy ne csak úgy imádkozunk papokért, mintha egy kötelességet teljesítenénk, egy ígéretet teljesítenénk, hanem tiszta szívből vágyjunk is rá, hogy támasszon papi hivatást az Isten közülünk, a falunkból.

Végezetül az atya felajánlást is tett: az ilyen lelkigyakorlatos misékért szokás „benzinpénzt” fizetni, hiszen az atyának el kell utaznia hozzánk, de tekintettel arra, hogy atyákat mi szállítottunk így neki nem volt költsége. Vagyis a neki szánt összeget felajánlja intenciókra, vagyis tartsunk miséket papi hivatásokért.

A lelkigyakorlatokat lejegyezte Tóth Éva.

A hajnali szentmisék után közösen reggeliztek a misén résztvevő gyerekek a közösségi házban.

December 4-én, Advent második vasárnapján Szent Miklós püspök ajándékokat adott át a délelőtti misén jelenlévő gyerekeknek.

Betlehemi láng egyházközségünkben

1986 decembere óta élő hagyomány szerint meggyújtanak egy gyertyát a betlehemi Születés-kápolna mécseséről, amelyet repülővel, autóval, vonaton, kerékpárral vagy gyalog visznek tovább, hogy karácsonyra minél több otthonba megérkezzen a betlehemi láng.

Tempломunk énekkara községünk adventi rendezvényén lépett fel december 17-én. (Külön, illetve a református kórusal)

Betegek szentsége

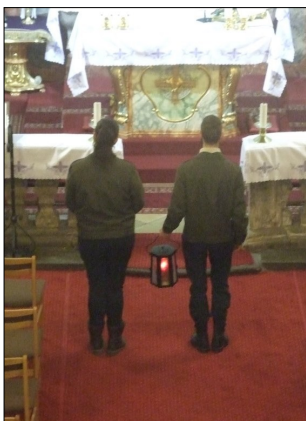

Advent 4. vasárnapján, december 18-án kerül sor a Betegek szentségének kiszolgáltatására. Köszönjük mindazoknak, akik segítettek, hogy idős hozzátartozóink, szeretteink ilyen szép számban a Szentséghez járulhattak.

Egyházközségünkben Advent 2. vasárnapján, **december 11-én az esti szentmisén** fogadtuk ünnepélyesen a lángot. A láng továbbadása szokás szerint mindig a Roráték, illetve a szentmisék alkalmával történt.

Köszönet cserkészzeinknek, Bettinek és Pistinek hogy idén is elhozták templomunkba a lángot, hogy aztán továbbadva otthonainkban is világítson!

"CSODAVILÁG"

December 4-én a „Csodavilág” foglalkozás keretében Joli óvó néni gyerekekkel ellátogatott a budapesti Nemzeti Színházba. Részt vettek az Adventi Kölyöknapok programjain.

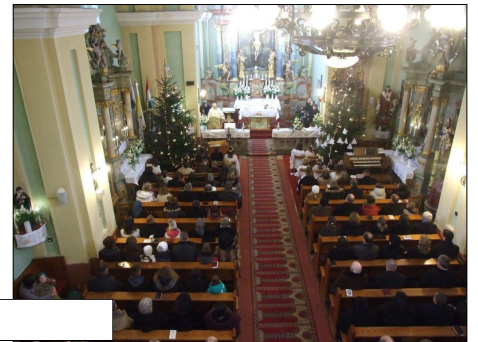

December 22-én került sor a templom takarítására és a fák felállítására. Köszönet a segítőknek a fáradozásukért!

Betlehem a Szent József oltárnál. Köszönet a díszítőknek.

Köszönet a virág adományozóinak, valamint a díszítőknek!

Az ünnepi díszbe öltöztetett templomunk.

A karácsonykor, december 25-én a 10 órai misén került bemutatásra a Pásztorjáték. Köszönet a szereplőknek a felkészülést és a hitoktatóinknak, Mikoly Magdinak és Csernák Nikinek a felkészítést.

Új terítő díszítette az oltárt az ünnepek alatt. Köszönet az adományozóknak!

Köszönet az énekaroknak, hogy szebbé tették az ünnepi miséinket is. (Éjfél misé: vegyeskar, Pásztorok miséje: Női kar, Ünnepi misé: Férfikar)

Karácsonyvárás a börtönben

Júniusban egy női börtönben tartottunk cursillo hétvégét, fogvatartottaknak. Már ez a hétvége is nagy lelki élmény volt számomra, és történelmi jelentőségű, mert női börtönben ez volt az első ilyen esemény. Meg lepő volt számomra az a hit, és azaz áhítat, amivel a liturgiában részt vettek a fogvatartottak.

Ajándék volt számukra és számunkra is, hogy a negyedik adventi vasárnap délutánját együtt tölthettük. Újból nagy izgalommal készültünk a találkozásra. A börtönökben nagy a fegyelem, ezért mikor odaértünk és a folyosón találkoztunk, nem futhattunk oda, hogy megöleljük őket, csak szemünkkel üdvözöltük egymást. A börtön kápolnája volt kijelölve számunkra ahol együtt lehettünk. Nagyon szép és méltó környezet egy ilyen találkozáshoz. A személyes üdvözlések után körbe ültünk és közösen imádkoztunk. Örömmel hallottuk, hogy ketten már otthonukban töltik a karácsonyi ünnepeket. Képeket hozott egyik társunk, abból választott mindenki egy olyat, amilyen most a lelkiállapota, vagy ami legjobban kifejezi azokat az érzéseket, amik éppen benne vannak. A képek mentén nagyon mély beszélgetés alakult ki, sok érzés, vágy került megfogalmazásra. Hiányoznak a házastársak, gyerekek ölelései, a család közelsége, az emberi kapcsolatok.

Van, aki már a szabadulásra készül, ezért kísérelve, civil ruhában időnként kimehet a városba. Ez is nehéz dolog, mert az üzletben nem mer odamenni az áruhoz, hogy válasszon, hanem a megszokott engedélyre vár, nehéz lesz a visszailleszkedés is, mert nem lesz ott senki, aki engedélyt adjon, neki magának kell döntenie mindenben.

Amikor időnk a végéhez közeledett, megajándékoztuk egymást. A legnagyobb ajándék számukra egyik társunk által vitt csoki torta volt, de nagyon örültek azoknak az apróságoknak is, amiket készítettünk.

Az én ajándékom, csak egy fenyőgallyacska volt egy rákötött, csokival és egy Szeretethimnusból választott igével. Mekkora öröm volt ez is! Hiszen a zárkába nem lesz karácsonyfa és ez a kis gallyacska emlékeztet majd Jézus születésére.

Mi is kaptunk ajándékokat, kis angyalkát fenyőtozoból, karácsonyfa képet a közepén egy szép hímezett gyertyával és egy levelet, amit itt lehet olvasni. A legszebb talán még is egy elmondott vers volt: Wass A.: Karácsony II. című verse, amit egy fogvatartott olyan szépen mondott el, hogy lélektől-lélekig szállt, minden szava.

Sajnos gyorsan elszaladt ez a délután, gyorsan kellett búcsúzni, de számomra ennek a karácsonynak ez volt az egyik legszebb ajándéka.

Mikoly Istvánné

Karácsony a börtönben!
 Ha megpróbál az éj xene, és kigyulla az ünnepi fény, bizonyosan gondolnak m ránk is. Az év legszébb ünnepén.
 Bár nekünk nem lesz karácsonyfánk s talán ajándékot se kaphatunk, de jön meg a szívünk szeretettel, amit n önzetlenség adhatunk. Járunk távol a barátok, testvérek, család, gyerek barátok, bizonyosan szeretettel gondolnak ránk is, amikor bontják a sok ajándékot. Helyettünk picit angyalkák vigyáznak rajuk. Könnyeket szeretettel szelők s ritja re arcukon egy-egy mosoly der majd s valahol boldogság csillag a s mükbe, az otthonokban mi is ott vagyunk hídta távolból farak, és rácsok, sőt börtön a keserűség és a bánat, a börtön hamar megtájtatok adjon mindenki számára, örömet az ünnep előszelni minden szomorút és rosszat. Az arcot fájó mosoly, néhol könnycsepp. Hiszen valahol mindenki hibázott. De minde nem szeretetekre hányni hivatott vagy a mai nap most beles karácsonyt kívánok. S egyben Boldog Új Évet s szeretettel.
 De Colores! Alórától!

2016. 12. 1.

Wass Albert: Karácsonyi versek II.

Elindul újra a mese!
Fényt porzik gyémánt szekere!
Minden csillag egy kereke!
Ezeregy angyal száll vele!
Jön, emberek, jön, jön az égből
Isten szekerén a mese!

Karácsony készül, emberek!
Szépek és tiszták legyetek!
Súroljátok föl lelketek,
csillogtassátok kedvetek,
legyetek újra gyermekek
hogy emberek lehessetek!

Vigyázzatok! Ez a mese
már nem is egészen mese.
Belőle az Isten szeme
tekint a földre lefele.
Vigyázzatok hát emberek,
Titeket keres a szeme!

Olyan jó néha angyalt lesni
s angyalt lesve a csillagok közt
Isten szekerét megkeresni.
Ünnepelőben elébe menni,
mesék tavában megferedni
s mesék tavában mélyen, mélyen
ezt a világot elfeledni.

Mert rút a világ, fekete.
Vak gyülölettől fekete.
Vak, mint az emberek szeme:
az égig sem látnak vele.
Pedig az égből lefele
porzik már Isten szekere!

Minden csillag egy kereke,
ezeregy angyal száll vele,
az Isten maga száll vele
és csillagtükröt nyújt felénk,
mesetükröt, a keze.

Szent tükrébe végre egyszer
Pillantsatok tiszta szemmel,
tiszta szemmel, Istenszemmel
milyen szép is minden ember!
Minden ember szépségtenger
s mint a tenger csillagszemmel
telve vagytok szeretettel...!

Tagadjátok...? Restellitek...?
Elfordulnak fejeitek...?
Mégváltak szemeitek...?
Szépségteket, jószágteket
nem érzitek, nem hiszitek...?
Csillaggyertyák fénye mellett
Isten elé nem viszitek...?

Akkor bizony rútak vagytok,
szégyenyek és vakok vagytok,
ha szépek lenni nem akartok.
De még így is, szegényen is,
rútan, vakon, mégis, mégis
Isten gyermekei vagytok!

Rátok süti fényes szemét,
elindítja fényszerkerét,
jó emberek játékszerét.
Milyen kár, hogy áldó kezét
nem érzitek, nem nézitek
s nem hiszitek már a mesét.

A rút világnak gondja van,
minden embernek gondja van,
a sok angyalnak mind gondja van
s az Istennek is gondja van,
mert mindenekre gondja van.
S így múlik el a szép s a jó
az ember mellől, nyomtalan.

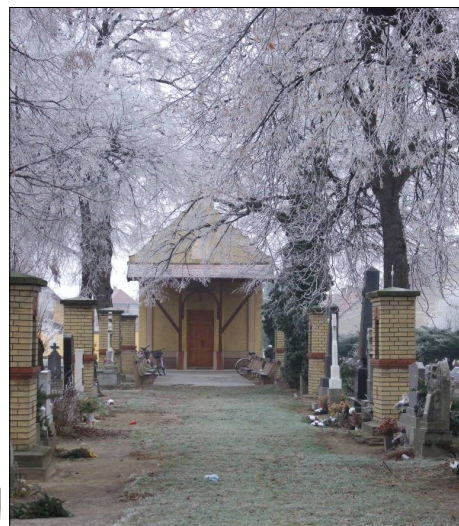
Kápolna a régi temetőben

„1904-ben épült Drien István akkori plébános és a hívek adományából.” „1927-ben kijavították a dűledező temetői kápolnát, amit még Drien István esperes idejében (1883-1921) építettek...

1956. január 12-én reggel 6,45-kor földrengés volt a falu területén... A földrengés erősségéhez viszonyítva a károk elenyészőek voltak mind a falu, mind az egyház tulajdonában... Schlachta István /1957-1970/ plébános könnyedén adakozásra invitálta híveit, tíz év leforgása alatt mindent felújított... A temetői kápolnát, a stációkat rendbehozták, a téglapítményekbe műkö domborműveket rakattak...

1998 szeptemberében a szolnoki belvárosi plébániáról kinevezésre került *Laczkó Mihály*, mint Alsónémedi és Bugyi község plébániái kormányzója... Itt tartózkodása alatt... a temetői kápolna teljes felújításra került. Mindezekhez hozzájárultak a hívek nagy összegű adományokkal, és időt, fáradságot nem kímélő társadalmi munkával.

(Részletek Jakab Máris és Benkó Péter: „Az Alsónémedi Római Katolikus Templom és Egyházközség története”, 2006. karácsonya)

Köszönet Anna néninek!

Györi Józsefné Anna néni hosszú éveken át ellátta a kápolnával kapcsolatos teendőket: takarított, gondoskodott a virágdíszekről, nyitotta-zárta a kápolnát.

Ezúton is köszönjük szépen azt a sok munkát, odafigyelést!

Imre atya több alkalommal hirdette, hogy várjuk azok jelentkezését, akik szívesen átvennék Anna nénitől ezt a szolgálatot. Újságunk megjelenéséig nem jelezte senki, hogy tudná vállalni.

Január első szombatján, 7-én este 5 órakor volt mise a templomban. A hívek kezdeményezésére következő szombattól, vagyis

január 14-től a templomban, délután 3 órától lesz mise.

Továbbra is várjuk a kápolna teendőinek ellátására a jelentkezőket!

Amíg nincs megoldás, kérjük a kedves hívek megértését, türelmét! Az, ha feszültséget keltünk, fenyegetőzünk, nem vezet a megoldás irányába.

Az ötvös tüze

Egy csapat nő a Bibliát tanulmányozta együtt.

Mikor elértek Malakiás könyvéhez, a harmadik fejezetben találkoztak egy verssel, amely ezt mondja: "leül az ötvös és megtisztítja az ezüstöt".

Ez a vers teljesen lenyűgözte az asszonyokat, és azon gondolkodtak, hogy vajon mit fejez ki ez az állítás Isten természetéről. Az egyik nő felajánlotta, hogy utána néz, hogyan tisztítják az ezüstöt, és majd a legközelebbi alkalmon megosztja a többiekkel. Azon a héten ez a hölgy felhívott egy ötvöst, és megbeszélte vele, hogy elmegy megnézni munka közben. Nem említette neki, hogy milyen célból akarja megnézni, azon túl, hogy egyszerűen kíváncsi a tisztítási folyamatra.

Egy perc bölcsenég...

Miközben az ötvöst nézte, a férfi megfogott egy darab ezüst-rudacska, tűz fölé emelte, és hagyta, hogy felmelegedjen. Közben magyarázta, hogy ahhoz, hogy az ezüst tiszta legyen, a tűz

kellős közepébe kell tartani, ott, ahol a lángok a legmelegebbek, hogy a szenny kiégjen belőle.

A nő elgondolkodott a képen, amint Isten egy ilyen forró helyen tart bennünket, aztán felelevenítette az igeverset: "leül az ötvös és megtisztítja az ezüstöt". Megkérdezte hát a férfit, hogy igaz-e, hogy az ötvösnek a tűznél kell ülnie az ezüsttisztítás teljes ideje alatt. A férfi igennel válaszolt, és elmagyarázta, hogy nemcsak, hogy ott kell ülnie és tartania kell az ezüstöt, de a szemét is rajta kell tartania egész idő alatt. Mert ha az ezüst a kellenél akár csak egy perccel is tovább marad a lángok között, megsemmisül.

A nő egy rövid ideig csöndes volt. Majd megkérdezte:

"Honnan tudja, hogy mikor teljesen tiszta az ezüst?"

Az ötvös mosolyogva így válaszolt:

"Ó, az nagyon egyszerű. Amikor látom magamat benne."

Kedves Testvérek!

A cserkészet a világon a legnagyobb vallásos alapon nyugvó ifjúság nevelő mozgalom, tagjai száma világszerte eléri a 42 milliót.

2017. nyarán Izlandon rendezik meg a cserkészek világ-találkozóját, a MOOT (ejtsd: MÚT)-ot.

Magyarországról 60 fő mehet erre a nagyszabású rendezvényre. Több száz jelentkező közül választották ki a legalkalmasabb, leghivatottabb cserkészeket arra, hogy képviseljék országunkat ezen az eseményen. Ez a találkozó nem a nyaralásról szól nekik, hanem

országunk kultúrájának, gasztronómiájának és cserkészetének bemutatásáról. A tábor célja a közösségépítés, a nyelvyakorlás és társalgás a világ problémáiról.

A kiválasztottak között van Bálint Barnabás is, egyházközösségünk tagja. Barnabás már több cserkész rendezvényen is dolgozott fotós-ként, ezért az ő külön feladata lesz a magyar csapat részvételének dokumentálása.

Kijutásának feltétele azonban, hogy az út költségét támogatások révén összegyűjtse.

Kérjük a kedves testvéreket tehát, hogy lehetőségünkhöz mértén együtt támogassuk Öt, hogy községünk nevét messzeföldre elvihesse plébániánk ifjú cserkésze.

A találkozóról készült fényképes beszámolóját majd a Szentkereszt újságunkban is megjelentetjük, amennyiben kijut Izlandra. Támogatásukat a hátsó padon erre a célra elhelyezett gyűjtődobozban helyezhetik el, amelyet előre is hálás szívvel köszönünk.

A Katolikus Karitászs Alsónémedi Csoportjának hírei

December hónapban tartós élelmiszergyűjtést rendeztünk. Helyi gazdáktól kaptunk, krumplit, sárgarépát, zöldséget, hagymát, káposztaféléket, zellert, céklát. Magánszemélyektől lisztet, cukrot, teát, citromlét és hasonlókat. Mindenkinek köszönjük nagylelkű adományát.

Harminc családnak készítettünk bőséges élelmiszer csomagot. A csomagok elkészítésében a karitászs csoport tagjain kívül, segítőt hittoktató kolleganő és diákok. A csomagok kiszállításában pedig segítségünkre volt az önkormányzat autója és dolgozója. Köszönjük segítségüket.

Karácsony előtti napon egy baráti társaság ebben az évben is, ado-

mányként halászelevet főzött, a karitászs csoport tagjainak segítségével osztottuk szét, az ötven adag halászlét. Hálásan köszönjük ezt a lehetőséget is.

A Jó Isten áldjon meg minden nagylelkű adakozót és segítőt!

Figyeljünk egymásra is, ha baj van, legyen valaki, aki segítséget kér!

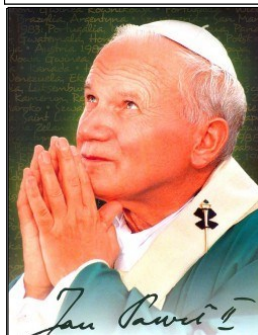
**Elérhetőségünk: 06 30 394 22 29 és -
karitasz.alsonemedi@gmail.com.**

Karácsony előtt szokás szerint betlehemesek járták a falut. Köszönjük Mikoly Viviennek, Surányi Csillának és Vlcsek Renátának.

Megtörtént a templom melletti Kőkereszt „télielítése”.

Újévi ima

Egyetlen Isten! Atya, Fiú és Szentlélek! Neked ajánljuk ma az emberi idő új kezdetét, az évet, amely most kezdődik. Neked ajánljuk, aki kezdet nélküli Kezdet vagy, aki igazság és szeretet vagy, aki mindenhatóság és irgalmasság vagy, Te légy jelen benne és cselekedjél benne, mert Altalad élünk, mozgunk és vagyunk. Az újévnek ezt az első napját az ige földi születése titkával egyesítjük. Ő a Fiú, akit Te, Atya, az emberiségnek ajándékoztál, hogy egy legyen velünk. Ma különös szeretettel és gyöngédséggel vesszük körül a názáreti Szűz anyaságát, akit Te, örök Atya kiválasztottál, hogy a Te Fiad édesanyja legyen a Szentlélek műve által, aki a mi szeretetünk a kimondhatatlan Háromság titkában. Üdvözlünk, újév, a liturgia szövegével. Áldjon meg Téged az Úr és oltalmazzon! Fordítsa feléd orcáját és legyen hozzád kegyes! Tekintsen rád az Úr és adjon békességet! Újév alkalmával ezeket a kívánságokat fejezzük ki kölcsönösen egymásnak: Jézus Krisztus nevében kezdünk újra! Az Ő neve azt jelenti: Isten üdvözít! (Szent II. János Pál pápa)

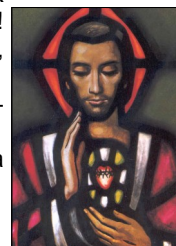
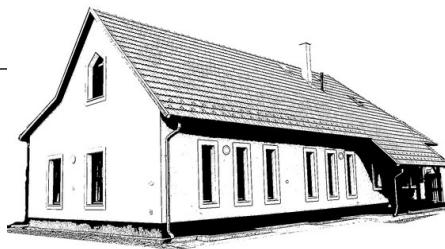
Szent Imre Közösségi Ház hírei

Szent István király imája:

A mélységből kiálltok hozzád
Hallgasd meg szavamat Uram!
Taníts meg hogyan kell könnyezni
a meg nem érdemelt örömben
Hogyan kell örülni a meg nem érdemelt könnyben!
Adj erőt, hogy kevélységem csillogását elhomályosítsam,
És az alázatosság színtelenségét okosan csillogtassam!
Taníts meg, hogyan kell a gyengébbhez lehajolni,
Hogyan a féktelen erővel szemben egyenesen állni!
Adj erőt, hogy fölényesen legyőzzem a testet,
És alázatosan megadjam magam a léleknek!
Taníts szelíd szóra, ha bántások érnek,
Hideg mosolyra, ha jogtalan dicsérnek
Adj erőt napközben, hogy el ne fáradjak,
Fáradtságot este, hogy rögtön elaludjak!
Taníts meg lendülni, hogy Rád találtam,
Hirtelen megállni, ha utat hibáztam!
Ne add meg mindig, amit nagyon kérek!
Taníts bátor lenni, mikor nagyon félek!
Engedd a világot megvetve szeretni,
Csak Magadat ne hagyd soha elfeledni!
Ez a kiáltásom s ez maradjon végleg,
De ha másként szólnék, Uram nagyon kérek,
Ne haragudj rám, míg elfordítod orcád,
Hiszen a mélységből kiálltok fel Hozzád.

Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének Családja a következő közös imaóráját 2017. jan. 1-én, az esti szentmise után tartja. Ezen a szent órán a keresztény családokat ajánljuk Jézus szent szívének és Szűz Mária szeplőtelen szívének oltalmába. Mária Istenanya, a Béke Királynője. Oltalma alatt állva, Jézus szent szívének hódolva, átadjuk magunkat, családjainkat a legszentebb családnak, Jézusnak, Máriának és szent Józsefnek. Az ő példájuk legyen életünk irányadója, hogy általuk megerősödvé megtaláljuk az üdvösség útját. Köszönjük Urunk, hogy még tart a kegyelmi idő! Minden napunk egy újabb lehetőség a jóra! Jöjj Uram! Vezess minket, hogy el ne tévedjünk, le ne térjünk a Hozzád vezető Útról!
Jézusom! Te mondtad: Kérjétek és kaptok, keressetek és találni fogtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek!
Íme, most zörgetünk, keresünk és kérjük a kegyelmedet, segíts rajtunk, hogy megmaradhassunk Benned!
Jézusom Te mondtad: Amit kértek az Atyától az Én nevemben megadja nektek.
Íme, most kérjük az Atyától a szükséges kegyelmeket a Benned való megszentelődéshez!
Jézusom Bízom benned! (özv. Szlovicsák Balázsné)

Januárban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Dec. 25 – Jan. 2 Özv. Lovas Zoltánné Mészáros Jánosné Csermákné Molnár Anna Geigerné Moldvai Mariann	Jan. 3 – 11 R-né Pelsőczy Mónika Özv. Surányi Antalné Bársony Mónika Fodor Mária Sokorai Józsefné	Morvai Margit Jan. 12 – 20 Özv. Kiss Ferencné Győrvári Imréné Györgyövc Miklósné Szlovicsák Balázsné	Jan. 21 – 29 Agárdi Erzsébet Kovács Jánosné Kiss Lászlóné Bársony Istvánné	Jan. 30 – Febr. 7 Végh Antalné Nagy Balázsné Győrvári Pálné Horváth Albertné
--	---	--	---	---

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2017. január

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
						1 18 óra Jézus Szíve család imája
2	3 9.30 óra Baba-Mama klub 	4	5	6 18 óra Ifi -hittan 	7	8
9	10	11	12	13 18 óra Ifi -hittan 	14 10–12 óra Ruhaosztás és gyűjtés 	15
16	17 9.30 óra Baba-Mama klub 	18	19	20 18 óra Ifi -hittan 	21	22
23	24	25	26	27 18 óra Ifi -hittan 	28	29
30	31					

Ökumenikus Imahét 2017

Kedves Testvérek!

Az Ökumenikus Imahét 2017. január 15-22 között lesz. Az imahét anyagát a németországi keresztyén testvérek állították össze, amelynek a központi igéje így hangzik:

„...Krisztus szeretete szorongat minket...” 2Kor 5,14-20

A országos ünnepi nyitó istentisztelet a Kálvin téri református templomban lesz 2017. január 15-én, vasárnap 18 órakor. Dr. Erdő Péter bíboros mond Szent beszédet és ígét hirdet Gáncs Péter evangélikus elnök-püspök. Az ünnepi liturgiában szolgálnak a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa tagegyházainak vezetői. Mindenkit szeretettel várunk!

Dr. Fischl Vilmos, főtitkár

Alsónémedin január 15-én 17 órakor a református, január 22-én 17 órakor a katolikus templomban lesz ökumenikus istentisztelet.

Mindenkit szeretettel várunk!

A 2017-es ökumenikus imahét témája

Amikor a német nemzeti előkészítő bizottság 2014 őszén először ülésezett, hamar világossá vált, hogy az ideai ökumenikus imahét anyagában két fő hangsúlynak kell lennie. Mindenekelőtt Isten szeretetét és kegyelmét kell megünnepelni, „az emberiség megigazolását egyedül kegyelemből”, a Luther Márton nevéhez fűződő reformáció fő témájára utalva. Másrészt az imahét anyagának rá kell világítania a reformációt követő mély megosztottság fájdalomaira is, amelynek erős hatása volt az egyházra. Nyíltan meg kell nevezni a bűnt, és olyan lépéseket kell tenni, amelyek a megbékélés útjára vezetnek. Végül Ferenc pápa 2013-as Evangélium gaudium (Az evangélium öröme) című apostoli buzdítása szolgáltatta az ideai év témáját ezzel az idézettel: „Krisztus szeretete szorongat minket”. Ezzel az igeverssel (2Kor 5,14) és a korintusiakhoz írt második levél egész ötödik fejezetének összefüggését figyelembe véve fogalmazta meg a német bizottság a 2017-es imahét témáját.

A bibliai szövegrész: 2Kor 5,14–20

Ez a bibliai igehely azt hangsúlyozza, hogy a megbékélés Isten ajándéka, amely az egész teremtettségre vonatkozik. „Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és ránk bízta a békéltetés ígét.” (19. vers) Isten cselekedetének eredményeként az ember,

aki megbékélt Krisztusban, válaszul arra hivatott, hogy szóval és cselekedettel is hirdesse ezt a megbékélést: „Mert Krisztus szeretete szorongat minket” (14. vers). „Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg Istennel!” (20. vers). A textus hangsúlyozza, hogy nincs megbékélés áldozatok nélkül. Jézus az életét adta, Ő mindenkiért meghalt. A megbékélés követei az Ő nevében szintén arra hívatottak, hogy hasonlóképpen áldozzák oda életüket. Többé nem önmagukért, hanem Krisztusért élnek, aki meghalt értük.

Az Imahét alapvetése: 2Kor 5,14–20

Mert Krisztus szeretete szorongat minket, mivel azt tartjuk, hogy ha egy meghalt mindenkiért, akkor mindenki meghalt; és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt. Úgyhogy mi mostantól fogva senkit nem ismerünk test szerint: ha ismertük is Krisztust test szerint, most már őt sem így ismerjük. Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre. Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát. Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és reánk bízta a békéltetés ígét. Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel!

A Magyar Bibliatársulat Kiadása

Mert Krisztus szeretete ösztönöz minket, hiszen arra a meggyőződésre jutottunk, hogy ha egy mindenkiért meghalt, akkor mindenki meghalt. És ő azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, ne maguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt. Ezután tehát nem ismerünk senkit emberi szempontból. Ha Krisztust azelőtt emberileg ismertük is, most már nem úgy ismerjük. Mindenki, aki Krisztusban van, új teremtmény. A régi megszűnt, valami új valósult meg. De ezt Isten viszi végbe, akit Krisztus kiengesztelt irántunk, és aki minket a kiengesztelődés szolgálatával megbízott. Isten ugyanis Krisztusban kiengesztelődött a világgal, nem tartja számon vétkeinket, sőt ránk bízta a kiengesztelődés ígét. Tehát Krisztus követségében járunk, maga az Isten int benneteket általunk. Krisztus nevében kérünk: engesztelődjete ki az Istennel!

Katolikus Biblia

Részlet az Imahétre kiadott programfüzetből.

Forrás: http://meot.hu/dokumentumok/2016keresztyen/Imahet_2017.pdf

MEGHÍVÓ

KATOLIKUS BÁL

Sok szeretettel hívunk minden kedves olvasónkat, hívót, alsónémedi lakost az immár **13.** alkalommal megrendezésre kerülő **jóteknysági bála**ra.

Helyszín: **Betyár Étterem**

Időpont: **2017. január 28.**

Vendégvárás: **18 órától**

Belépő: **4000,- Ft/fő** (vacsorával)

Támogató jegy: **2000.-Ft/fő** (vacsora nélkül)

Zenél: erre az alkalomra szerveződött **zenekar**

A belépők megvásárolhatók **januárban**, vasárnapokon a **szentmisék előtt és után**.

kívánunk minden kedves olvasónknak!

A Szent Kereszt újság szerkesztői,

az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot egy ajándékba kapott színes nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

Az adományokat nagyon szépen köszönjük!

A szervezők

